

[Antonsen.]

at vi i det hele taget havde en høj arbejdsløshed dengang; det havde vi under den socialdemokratiske regering, der sad, før Thorkil Kristensen blev finansminister, og det havde vi også under den socialdemokratiske minister, der fulgte efter. Men Thorkil Kristensens økonomiske politik medførte ikke, at vi fik en arbejdsløshed, som ministeren sagde, på 10-12-15 pct. om året. Den medførte, at der kom en lille stigning i arbejdsløsheden det år, hvor den økonomiske politik blev sat ind. Men denne økonomiske politik muliggjorde ikke alene det rentefald, som jeg omtalte før, men også en betydelig nedgang i arbejdsløsheden, en så stærk nedgang, at det først et år eller to efter, at der igen var kommet en socialdemokratisk finansminister til, lykkedes at få arbejdsløshedstallet sat op igen

(Kort bemærkning).

Egon Jensen: Jeg lagde mærke til, at hr. Antonsen et par gange her i sine indlæg sagde: af hensyn til den fulde beskæftigelse går vi imod de forslag, som regeringen fremsætter. Jeg vil gøre opmærksom på, at liberalt centrum har i hvert fald ikke patent på en politik, der sikrer fuld beskæftigelse; den socialdemokratiske regering har vist, at den har været i stand til at føre en politik, der sikrer en sådan beskæftigelse.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg vil nødig have udlagt mine udtalelser vedrørende Thorkil Kristensen på en sådan måde, at det kommer til at stå som en kritik. Selv om jeg ikke var enig med ham dengang i den økonomiske politik, han førte, er der jo ingen tvivl om, at det var overordentlig svært dengang at komme væk fra arbejdsløsheden, overordentlig svært. Det, der gør, at jeg må sige noget om det, er, at hr. Antonsen anfører hr. Thorkil Kristensen og siger, at hvis der blev ført en sådan politik som den, man havde dengang, så ville liberalt centrum være med. Det er derfor, jeg siger: ja men hvad var det for en politik? Det var altså en politik, der vel gav et rentefald og en lille stigning i beskæftigelsen efter nogen tids forløb; jeg husker udmærket de år. Der var et temmelig kraftigt fald i industriproduktionen, og den blev så senere

rettet op. Det er noget, der kendetegner enhver økonomisk politik, der bliver ført med en vis konsekvens, at den har virkninger, her altså uheldige virkninger, som senere bliver rettet noget op.

Men vi fører nu en beskæftigelse for fuld politik, og så forstår jeg ikke... (*Munterhed*) ... undskyld, vi fører nu en politik for fuld beskæftigelse, og vi har fuld beskæftigelse, og den industri, som hr. Antonsen også kender noget til, er jo fuldt optaget og fuldt beskæftiget. Hvorfor kan man så ikke i denne situation være med til det? Det vil jeg gerne have en forklaring på. I en situation, hvor der virkelig er alvorlige vanskeligheder for dansk industri som i den periode, hr. Antonsen henviser til, med en betydelig arbejdsløshed, ville hr. Antonsen altså gerne være med til at stramme afskrivningsreglerne. Men i en situation, hvor vi har fuld beskæftigelse og fuldt tryk på kedlen, vil hr. Antonsen ikke være med til en lille stramning af afskrivningsreglerne. Se, det er noget, jeg i hvert fald ikke kan forstå.

(Kort bemærkning).

Antonsen: Det var jo ikke i industrien, der var arbejdsløshed på det tidspunkt; det var først og fremmest i byggefagene, der endnu ikke havde lært at bygge om vinteren. Arbejdsløsheden var jo netop stærkt svingende; det var i vintermånederne, vi havde den store arbejdsløshed.

Jeg forstår nu på både finansministeren og den socialdemokratiske ordfører, at man fra socialdemokratiets side lægger stor vægt på at bevare den fulde beskæftigelse. Jeg håber, det må lykkes for dem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om skattefrie afskrivninger m. v.

Ændringsforslagene nr. 1 og 2, § 1, således ændret, og § 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.